

Knellende zaken

In deze rubriek neemt Reinoud Kroese (Pulito Advies) knellende zaken onder de loep op het gebied van wet- en regelgeving, toezicht, handhaving, personeel, bedrijfsvoering en accommodaties in de kinderopvang. Meer actuele informatie over de door hem behandelde onderwerpen vindt u in zijn weblog op www.kinderopvangtotaal.nl

HET KAN ANDERS

Begin januari ook zo genoten van het Debat op 2 over de betaalbaarheid van kinderopvang? Sixpack Refo Arie stuurde de discussie zijn kant op, er waren geen kinderen aanwezig en als enige andere man niemand anders dan de onvermijdelijke Gjalt Jellesma. Die wel als enige iets van een visie had. Zowel de politiek als de brancheorganisatie schitterde door afwezigheid. Thuisblijvende, deeltijdwerkende en fulltime werkende moeders rolden over elkaar heen om hun puntje te scoren. Lekker naïef, te geloven dat je na tien jaar uit het arbeidsproces te zijn geweest daarna weer op je niveau kunt instromen omdat jij dat wilt.

Drie(!) miljoen vrouwen in dit land zijn niet financieel onafhankelijk terwijl ondertussen één op de drie huwelijken strandt. Niet zo handig. Tenenkrommend zijn ook deeltijdwerkende vrouwen die roepen dat ze de kinderopvang niet meer kunnen betalen van hun inkomen en daarom minder gaan werken of er helemaal mee stoppen. En manlief dan? Betaalt die niet mee? Is er geen gezinsinkomen? Hou daar nou eens mee op.

Uit recent onderzoek van de Delta Lloyd Foundation blijkt, dat maar 38 procent van de vrouwen in Nederland ervoor kiest om zelf meer uren te gaan werken om geldtekort op te lossen. Meer dan de helft geeft aan af en toe geld tekort te komen en tien procent komt structureel moeilijk rond. Opvallend is, dat twintig procent van de vrouwen geen toegevoegde waarde ziet in - meer - financieel overzicht. Bovendien blijken vrouwen die geen goed overzicht hebben vaker in de schulden zitten. Jammer voor hun kinderen.

Ook in de kinderopvangsector zie ik veel - toch overwegend vrouwelijke - ondernemers die te weinig op de cijfers zitten en beslissingen uitstellen. En als je dan ook weinig eigen vermogen hebt opgebouwd in de afgelopen jaren, is de kans

groot dat je het in de komende twee jaar niet redt. Klagen over de crisis mag best, maar kom ook in actie, want dit is de nieuwe werkelijkheid.

Ondertussen moeten we wel verder. De overheid betaalt - en bepaalt - de kinderopvang voor een belangrijk gedeelte. Ondanks de huidige bezuinigingen zie ik een klein lichtje aan de horizon. Niet alleen is in het regeerakkoord een aantal belangrijke uitgangspunten van rapport 'Kies nu voor Kinderen' overgenomen, ook komen ouders met kinderen op een peuterspeelzaal sinds 1 december 2012 in aanmerking voor kinderopvangtoeslag. Dat is een begin. De overheid moet nu de kans grijpen een langetermijnvisie te ontwikkelen, te ontschotten en de piketpaaltjes zo te slaan dat ieder kind echt een faire kans krijgt op een goede start. Dus weg met die versnipperde opvangmarkt, de verschillende geldstromen en niet-werkende VVE-projecten.

Kijk maar naar de Scandinavische landen en Duitsland. De balans tussen zorg en werk moet beter en het kind moet echt centraal worden gesteld. De overheid, de kinderopvangsector en het onderwijs moeten hun eigen kortetermijn-deelbelangen niet langer vooropstellen. Saneren op kinderopvang staat volstrekt haaks op hoe een productieve verzorgingsstaat er in de 21^e eeuw uit moet zien. De vergrijzing komt eraan en over een paar jaar hebben we alle handjes nodig. Dus hup, aan de gang. Lees ook eens het boek *Changing Welfare States* van Anton Hemerijck.

Ten slotte. Twee ouwe rotten uit de sector, Aad de Booij en Rob Vergeer, worden toch geen oppasopa, want de leges zijn te hoog, ook in Den Haag. Heren, succes! <